

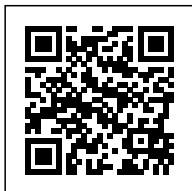
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

279/1

Stanovisko vlády k návrhu poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Doručeno poslancům: 18. října 2018 v 10:04

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury,
Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),
ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 279)**

Vláda na své schůzi dne 17. října 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, zejména z těchto důvodů:

1. V programovém prohlášení se vláda zavázala zjednodušit a zkrátit proces přípravy staveb a k naplnění tohoto závazku vyvíjí soustavnou činnost. Předložený návrh zákona ve svých důsledcích se shora vytčenými záměry vlády koliduje a nejen, že by nevedl ke zjednodušení a zkrácení procesu přípravy staveb, ale ve svém důsledku naopak k přesně opačnému výsledku. Pokud by byl tento poslanecký návrh přijat, docházelo by totiž v některých případech k duplicitnímu posuzování záměrů z pohledu téhož veřejného zájmu (uplatňování zájmů územního plánování) dvěma různými dotčenými orgány, jednak orgánem územního plánování a jednak obecným stavebním úřadem, což by namísto zjednodušení a zrychlení celý proces přípravy stavby problematizovalo a prodloužilo.
2. Vláda připomíná, že návrhem rušené ustanovení § 96b bylo do stavebního zákona včleněno zákonem č. 225/2017 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2018, a bylo změněno zákonem č. 169/2018 Sb. s účinností ke dni 1. září 2018. Změnu právního předpisu v tak krátké době po nabytí účinnosti, dříve než se správní praxe na novou úpravu plně adaptovala a bez řádného vyhodnocení dopadů navrhovaných změn na adresáty veřejné správy a na soustavu vykonavatelů veřejné správy, považuje vláda za postup odporující jak zásadě právní jistoty, tak zásadě dobré správy.
3. Navrhovaným založením příslušnosti obecných stavebních úřadů posuzovat v jimi vedených řízeních přípustnost záměru (změny v území) z hlediska jeho souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování a založením příslušnosti obecných stavebních

úřadů k vydávání závazných stanovisek dotčeného orgánu dokládány do řízení vedených speciálními a jinými stavebními úřady by došlo k oslabení koordinační role úřadů územního plánování a tím k ohrožení naplňování cílů a úkolů územního plánování.

4. Návrhem předkládané znění ustanovení § 6 a 7 stavebního zákona by ve spojení s ustanovením § 4 odst. 2 stavebního zákona v platném znění nevyloučilo možné aplikační problémy, neboť by nebyla dotčena povinnost orgánů územního plánování a stavebních úřadů (zde obecných stavebních úřadů jako dotčených orgánů podle stavebního zákona) postupovat ve vzájemné součinnosti. Otázka přípustnosti záměru z hlediska jeho souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, by tak byla v územním řízení řešena duplicitně jak (obecným) stavebním úřadem, tak orgánem územního plánování. Uvedeným postupem by byl dotčen požadavek na efektivitu procesního postupu správních orgánů.
5. Vláda je přesvědčena, že i při předkladateli tvrzeném stávajícím nedostatku rozhodovací kapacity úřadů územního plánování nelze akceptovat rozšíření prostoru pro vznik aplikačních problémů při umísťování záměrů v území, ke kterým by v důsledku navrhované právní úpravy došlo. Vláda připomíná, že působnost 205 úřadů územního plánování zajišťují obecní úřady obcí s rozšířenou působností, zatímco působnost cca 600 stavebních úřadů je svěřena vedle obecních úřadů obcí s rozšířenou působností též obecním úřadům obcí s pověřeným obecním úřadem či obecním úřadům obcí tzv. prvního typu. Rozhodovací kapacita obecních úřadů obcí s rozšířenou působností je ovšem s ohledem na personální i technické zajištění a šíři těchto úřady zajišťovaných agend výrazně vyšší, než je rozhodovací kapacita obecních úřadů obcí s pověřeným obecním úřadem nebo obecních úřadů obcí tzv. prvního typu, zajišťujících ve většině výkon pravomoci stavebních úřadů. Úřady územního plánování vykonávají svou působnost pro významně větší správní obvody než stavební úřady, což z pohledu adresátů veřejné správy přináší vyšší míru jistoty, co do jednotnosti a předvídatelnosti posuzování záměrů v území. Předkladateli navrhované založení příslušnosti obecních stavebních úřadů k posuzování přípustnosti záměru v území by shora uvedené přínosy stávajícího uspořádání výkonu dané agendy pro adresáty veřejné správy eliminovalo.
6. Navrhovanou změnou právní úpravy by byla ohrožena účelnost výdajů vynaložených v souvislosti s adaptací úřadů územního plánování i stavebních úřadů na požadavky platné a účinné právní úpravy stavebního zákona. Dále by vznikla potřeba zajistit financování výkonu agendy nově ukládané obecním stavebním úřadům. Vláda se proto

neztotožňuje s tvrzením předkladatelů, že navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na státní rozpočet, ani na rozpočty obcí a krajů.

7. Z legislativně technického hlediska vláda upozorňuje, že předkládaný návrh nerespektuje důsledně legislativně technické zvyklosti a stávající terminologii stavebního zákona. Dále vláda upozorňuje, že navrhovaná patnáctidenní legisvakanční doba je vzhledem k rozsáhlým dopadům návrhu nepřiměřeně krátká.